

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12C/67/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724203785
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8724203785.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Zeleným v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D., práv. zast. JUDr. Milan Kuzma, advokát, Floriánska 16, Košice, IČO: 45006024, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, mestská časť Staré mesto, IČO: 00166481, v konaní o zaplatenie 3.102,68 eur s prísl., takto

rozhodol:

- Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2931,81,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2931,81,- eur odo dňa 05.09.2024 do zaplatenia.
- V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89 % s tým, že o výške nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

E.:B.:F.:XXXX:XXXXXXXXXXXX.X
12C/67/2024 - 87
IČS: 8724203785

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.9. 2024 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu 3 102,68,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,25 % ročne z uvedenej sumy odo dňa 5.9.2024 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil trovy konania. Žalobu v písomnom podaní odôvodnil tým, že Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-899/I-VYS-PP-2019 zo dňa 25.05.2020 mu bolo vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/6/2021 zo dňa 24.06.2021 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Voči vyššie uvedenému rozsudku podal odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 10To/24/2021 zo dňa 29.12.2021 zrušil vyššie uvedený rozsudok okresného súdu. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/6/2021 z 20.05.2022 bol podľa § 285 písm. b) oslobodený spod obžaloby. Voči vyššie uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/36/2022 zo dňa 30.11.2022 podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté. Dňa 30.04.2024 podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej

iba ako „GP SR“), v ktorej žiadal náhradu škody vo výške 3.102,58 Eur titulom úhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Dňa 05.09.2024 mu bol doručený list GP SR, ktorá mu oznámila, že uplatnený nárok nebude ani čiastočne uspokojený. Týmto je splnená podmienka na podanie žaloby podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Trvá na tom, že jeho nárok je opodstatnený. GP SR nárok neuspokojila s odôvodnením, že voči nezákonnému rozhodnutiu - uzneseniu o vznesení obvinenia nepodal sťažnosť, čo predstavuje v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. podmienku priznania práva na náhradu škody. GP SR okrem zákonného ustanovenia poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/78/2022 z 30.03.2023, v ktorom najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcu, ktorému nebol priznaný nárok na náhradu škody pre nezákonné trestné stíhanie z dôvodu, že tento nepodal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť. Poukázal na judikát veľkého senátu R 58/2022, ktorého právna veta znie: „Splnenie podmienky podať riadny opravný prostriedok v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov sa nevyžaduje, ak bol žalobca spod obžaloby v trestnom konaní oslobodený.“ Právna veta uvedeného judikátu celkom jednoznačne deklaruje, že pre priznanie nároku na náhradu škody pre nezákonné trestné stíhanie, sa nevyžaduje podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia. V odôvodnení rozsudku najvyšší súd uvádza: „Pokiaľ sa vychádza z premisy, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby a skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení a súčasne platí, že podstata nároku na náhradu škody sa v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného konania (sp. zn. 3Cdo/194/2010). Potom rozširujúcim výkladom možno dospieť k záveru, že zrušenie rozhodnutia (uznesenia o vznesení obvinenia) sa stáva bezpredmetným a nadbytočným v prípadoch, v ktorých rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti splnenia tejto podmienky je neskorší výsledok trestného konania. Takéto hodnotenie veci potom legitimizuje právny názor, že právo na náhradu škody možno priznať aj vtedy, ak poškodený nespĺnil podmienku vyžadovanú ustanovením § 6 ods. 2 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. a nepodal proti uzneseniu o vznesení obvinenia riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov (sťažnosť podľa Trestného poriadku), nakoľko je namieste vychádzať z extenzívneho výkladu ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. vo všetkých tých prípadoch, ktoré boli zahrnuté do ustanovenia § 6 ods. 1 prostredníctvom extenzívneho výkladu (jedná sa o prípady, ktoré sú posudzované z pohľadu výsledku trestného konania). Za relevantné považuje, že priznanie náhrady škody v týchto konaniach nie je podmienené neúspešnosťou podanej sťažnosti proti rozhodnutiu (uzneseniu o vznesení obvinenia), ktoré sa neskôr stalo nezákonným a ďalej to, že v prípade, keď prokurátor podal obžalobu, dal tým najavo svoje presvedčenie o dôvodnosti a zákonnosti začatého trestného stíhania, preto je možné vychádzať z predpokladu, že obvineného sťažnosť by bola neúspešná (aj keby ju podal). Pravidlo vyčerpania procesných opravných prostriedkov vyžaduje, aby poškodený riadne využil tie prostriedky nápravy, ktoré sú dostupné a dostatočné k dosiahnutiu nápravy tvrdených porušení, pričom poškodený (žalobca) nie je povinný využiť opravné prostriedky, ktoré sú nedostatočné a neefektívne (rozsudok ESLP z 8. apríla 2004 vo veci ASSANIDZE proti Gruzínsku). Nezákonnosť trestného stíhania je spravidla konštatovaná až jeho právoplatným zastavením alebo oslobodením spod obžaloby, k čomu dochádza zvyčajne po rade procesných úkonov, vrátane dokazovania, preto nie je možné od poškodeného žalobcu rozumne požadovať, aby namietal nedôvodnosť a v dôsledku toho i nezákonnosť trestného stíhania už na jeho začiatku. Keďže podstata nároku na náhradu škody v týchto prípadoch sa neviaže na správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale len na samotný výsledok trestného stíhania, ktorým je v týchto analogických veciach oslobodzujúci rozsudok, striktná požiadavka na vyčerpaní tohto opravného prostriedku je prepiatym formalizmom, zakladajúcim porušenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a ktorý v týchto prípadoch znamená popretie účelu a zmyslu zákona, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu bola odčinená (sp. zn. 4MCdo/15/2009).“ Opodstatnenosť (zákonnosť) trestného stíhania sa posudzuje až vzhľadom na finálny výsledok trestného konania, právoplatný rozsudok trestného súdu. Nie je preto od poškodeného (obvineného) spravodlivé požadovať, aby podal na samom počiatku trestného konania opravný prostriedok (sťažnosť) voči uzneseniu o vznesení obvinenia, keď týmto procesným úkonom sa iba otvára priestor na vykonávanie dokazovania, ktorým sa následne preukáže vina alebo nevina obvineného. V takejto situácii nepredstavuje sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia efektívny prostriedok nápravy, a preto jej nepodanie nemožno považovať za prekážku uplatnenia práva v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

K rozsudku NS SR sp. zn. 7Cdo/78/2022 z 30.03.2023 na ktorý poukázala Generálna prokuratúra SR uviedol, že v prejednávanej veci najvyšší súd dospel k záveru, že v konkrétnej trestnej veci

žalobcu by sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola účinným prostriedkom nápravy. V tomto prípade bol žalobca spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že v čase spáchania skutku viedol motorové vozidlo, hoci mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, avšak na žiadosť žalobcu bola vykonateľnosť rozhodnutia o uložení zákazu činnosti v čase vedenia motorového vozidla odložená. Žalobca mal tak v tejto veci v rukách „oslobodzujúci argument“ už pri vznesení obvinenia, a tak najvyšší súd konštatoval, že v danom prípade, by bola sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia s veľkou pravdepodobnosťou úspešná. Totožný záver však v žiadnom prípade nemožno aplikovať aj na jeho prípad. Bol obvinený z prečinu ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, pričom až po vykonaní pomerne rozsiahleho dokazovania sa mu podarilo preukázať, že konal v nutnej obrane. Z uvedených dôvodov má za to, že nepodanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia nie je prekážkou uplatnenia jeho práva. Dňa 06.11.2020 obhajobu v trestnom konaní splnomocnil advokáta JUDr. Milana Kuzmu. G. H. D. mu doručil vyúčtovanie na sumu 3.102,68 Eur s DPH. K odôvodnenosti trestného stížania žalobcu poukázal na právny názor Ústavného súdu SR vyjadrený v náleze sp. zn. I. ÚS 540/2016, bod 27, o.i. na to, že pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ak sa trestné stížanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo (v danom prípade táto situácia nastala z dôvodu, že prokurátor ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku), uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca. Prípad, na ktorý odkazuje žalovaná, sa odlišuje od prejednávaného prípadu v podstatných okolnostiach. Žalobca v rozsudku NS SR sp. zn. 7Cdo/78/2022 disponoval už pri vznesení obvinenia argumentom, ktorý by ho s vysokou pravdepodobnosťou zbavil obvinenia už v počiatkovej fáze trestného konania. Uvedené však neplatí v prejednávanom prípade. Ako správne uvádza žalovaná na strane 2 svojho vyjadrenia: „až po vrátení veci odvolacím súdom sa Okresný súd Poprad stotožnil s odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu ohľadne skutočností vylucujúcich protiprávnosť trestného činu a pripustil, že obžalovaný (žalobca) konal v nutnej obrane.“ Už skutočnosť, že prokurátor podal obžalobu, ktorú okresný súd prijal, následne ho nepravoplatne odsúdil, prokurátor podal odvolanie a až po vrátení veci odvolacím súdom bol nepravoplatne oslobodený v poradí druhým rozsudkom okresného súdu preukazuje, že argumenty, ktoré by mohol predniesť v sťažnosti, by na zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia nepostačovali. Tie totiž nestačili ani na to, aby bol v konaní pred súdom oslobodený už v prvom rozsudku. Sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia preto v tomto prípade a v intenciách judikátu R 58/2022 nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy, ktorým by bolo možné podmieňovať uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Skutočnosť, že v rámci preštudovania vyšetrovacieho spisu uviedol, že ľutuje svoje konanie a má záujem vec riešiť návrhom na dohodu o vine a treste, považuje za irelevantnú. Toto vyjadrenie uviedol len v snahe ne byť vystavený ďalším úkonom trestného konania, najmä zdĺhavému procesu súdneho konania s neistým výsledkom. Toto vyjadrenie uviedol bez prítomnosti obhajcu, ktorý by ho poučil o jeho následkoch, ako aj o aktuálnej dôkaznej situácii.

2. Na preukázanie svojich tvrdení predložil uznesenie o vznesení obvinenia z 25.05.2020, rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 24.06.2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.12.2021, rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 20.05.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.11.2022, plnomocenstvo zo dňa 06.11.2020, vyúčtovanie, faktúru FV240007, doklad o úhrade, žiadosť o predbežné prejednanie nároku, list GP SR z 05.09.2024, doklad o registrácii za platcu DPH, technický preukaz a pripojil sa k návrhu protistrany na pripojenie trestného spisu OS Poprad 8T/6/2021.

3. Na pojednávaní zotrval na skutkových tvrdeniach a právnom odôvodnení nároku. V čase prípravného konania do oboznámení sa s obsahom trestného spisu nemal obhajcu v trestnom konaní, a preto sa vyjadril tak, ako sa vyjadril, že má záujem uzavrieť dohodu o vine a treste. Svoje argumenty týkajúce sa nutnej obrany predniesol už v rámci svojho výsluchu po vznesení obvinenia dňa 07.07.2020. Na skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že konal v nutnej obrane poukazoval na strane 5 zápisnice posledný odsek. Zápisnica je súčasťou pripojeného trestného spisu. Rovnako ich vzniesol na hlavnom pojednávaní. Podaná sťažnosť by bola celkom zjavne neúspešná vzhľadom na to, že ako obvinený predniesol svoje obhajobné argumenty do zápisnice o svojom výsluchu po vznesení obvinenia, prokurátor sa s týmito argumentmi evidentne nestotožnil, nezrušil obvinenie v rámci svojich dozorových opatrení ex offio, následne podal obžalobu. Žalobca bol prvostupňovým súdom aj odsúdený, rozsudok bol následne zrušený odvolacím súdom a až po zrušení rozsudku a vrátení veci bol spod obžaloby oslobodený. Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť by nemala žiaden účinok.

4. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach žiadal žalobu zamietnuť. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (nález ÚS SR - II. ÚS 163/13 - 50 zo dňa 13.11.2013); v danom prípade až v súdnom konaní, a to až po vrátení veci odvolacím súdom, sa ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil v prospech žalobcu.

5. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia ani úkony prípravného trestného konania nemohli byť nezákonné, ak súd (v trestnom konaní) prijal obžalobu a to bez ohľadu na konečné rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Trestné stíhanie voči žalobcovi bolo vedené legitímne, v súlade s legitímnym záujmom štátu na vedení trestného stíhania, pretože tu bolo v danom momente dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-899/1-VYS-PP-2019 zo dňa 25.05.2020 vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v tomto uznesení. Dňa 21.10.2020 došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku s tým, že skutok sa ďalej právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. V prípade trestného konania vedeného proti žalobcovi súd nielen prijal obžalobu prokurátora, ale aj rozsudkom číslo konania 8T/6/2021-347 zo dňa 24.06.2021 uznal žalobcu vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený v tomto rozsudku. Až po vrátení veci odvolacím súdom sa Okresný súd Poprad stotožnil s odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu ohľadne skutočností vylučujúcich protiprávnosť trestného činu a pripustil, že obžalovaný (žalobca) konal v nutnej obrane. Až po tomto Okresný súd Poprad rozsudkom číslo konania 8T/6/2021-433 zo dňa 20.05.2022 žalobcu podľa § 285 písm. b) oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Oslobodzujúci rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Prešove číslo konania 10To/36/2022-461 zo dňa 30.11.2022. Zákonodarca pre vznesenie obvinenia nevyžaduje takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre postavenie obvineného pred súd a už vôbec nie takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre uznanie viny obžalovaného súdom. Presvedčenie o dôvodnosti podozrenia nie je týmto totožné s presvedčením o vine, a preto k vzneseniu obvinenia stačí dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť, že určitá osoba spáchala trestný čin. Citoval ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.: „Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. “Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné len z dôvodu, že obvinený nebol právoplatne odsúdený.

6. Zásady trestného konania boli dodržané, zistené okolnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom preukázanie viny obžalovanému je až vecou dokazovania pred súdom. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného práva nepredpokladá istotu, že sa skutok stal, že je trestným činom s istotou, že ho skutočne spáchal podozrivý. Uznesenie o vznesení obvinenia preto nie je nezákonným len z dôvodu, že sa nepotvrdila v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu. Žalobca, po zákonomnom poučení, nepodal opravný prostriedok (sťažnosť) proti uzneseniu o vznesení obvinenia ČVS:ORP-899/1-VYS-PP-2019 z 25.05.2020, ktoré mu bolo doručené 28.05.2020 a tým nespochybnil zákonnosť vydaného rozhodnutia za účelom predídenia nezákonnému stavu a vznikom prípadnej škody (uplatnenie zásady všeobecnej prevencie § 415 Občianskeho zákonníka). Neuplatnenie riadneho opravného prostriedku (ex lege) v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. vylučuje uplatnenie nároku na náhradu škody v rámci trestného konania bez ohľadu na jeho výsledok. Tu odkázal na rozhodnutie súdnej autority a to rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/78/2022 zo dňa 30.03.2023, v odôvodnení ktorého súd uviedol: „§ 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. možno vykladať tak, že ten voči komu bolo vydané nezákonné rozhodnutie je povinný sa domáhať nápravy jeho zrušením alebo zmenou formou opravného prostriedku, aby vyčerpal zákonnú možnosť nápravy a ak následne nie je nezákonnosť odstránená, resp. nedôjde k zmene alebo zrušeniu nezákonného rozhodnutia, môže požadovať náhradu škody, ktorá mu v dôsledku toho vznikla. Ak si je vedomý skutočnosti, ktoré by mohli prispieť k odstráneniu nezákonného postupu a neuvedie ich, sám

sa podieľa na vzniku škody, ku ktorej by ani nemuselo dôjsť. Zákonodarca týmto ustanovením neupiera ústavné právo poškodeného na náhradu škody, len sa ním snaží o vyčerpanie všetkých možností nápravy tak, aby nedochádzalo ku zbytočným škodám spôsobeným nezákonným rozhodnutím, pričom pravdepodobne sleduje § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. " Pokiaľ si žalobca bol vedomý tej skutočnosti, že konal v nutnej obrane, mohol a mal (z hľadiska splnenia zákonných podmienok pre uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.) túto skutočnosť aktívne namietat' už v priebehu prípravného trestného konania a to v prvom rade podaním riadneho opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Žalobca nielen že nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ale dokonca naopak, v procesnom postavení obvineného, pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 26.08.2020 uviedol, že ľutuje svoje konanie a mal záujem vec riešiť návrhom na dohodu o vine a treste. Prípade žalobcu nie je možné kvalifikovať ako prípad hodný osobitného zreteľa, teda ako jedinú zákonnú výnimku zo splnenia povinnosti podania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu. K otázke výkladu pojmu „prípade hodný osobitného zreteľa" sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v odôvodnení rozsudku sp. zn. 7Cdo/78/2022 zo dňa 30.03.2023 uviedol: „To, čo treba chápať pod pojmom "prípady hodné osobitného zreteľa", ponechal v každej konkrétnej veci na posúdenie orgánu, ktorý rozhoduje o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Vo všeobecnosti však možno ustáliť, že by malo ísť o prípady, keď nepodanie riadneho opravného prostriedku bolo spôsobené skutkovým alebo právnym stavom, ktorý vylučoval alebo znemožňoval jeho podanie. Malo by ísť o okolnosti na strane účastníka (napr. náhla nevyhnutná hospitalizácia v zdravotníckom zariadení, obmedzenie alebo strata procesnej spôsobilosti a pod.) alebo na strane orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal (nesprávne poučenie o možnosti podania opravného prostriedku, diskriminácia a pod.) (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/171/2009 zo dňa 29. apríla 2010)." Absencia mechanizmu náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola oslobodená spod obžaloby v platnej legislatíve, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca v tomto konaní, v ktorom si uplatňuje voči štátu nárok na náhradu škody, účelovým spôsobom relativizuje svoje konanie a vlastný postoj v prípravnom trestnom konaní, poukazovaním na neprítomnosť obhajcu a novým účelovým tvrdením, že vôľu uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a treste prejavil len „v snahe nebyť vystavený ďalším úkonom trestného konania, najmä zdĺhavému procesu súdneho konania s neistým výsledkom". Pokiaľ by súd pripustil argumentáciu žalobcu, uvedenú vo vyjadrení zo dňa 13.01.2025, podľa názoru žalovanej účelovú a založenú už na znalosti konečného výsledku trestného konania, potom by zákonodarcom určená podmienka podať proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov, ako nevyhnutný predpoklad účinného uplatnenia práva na náhradu škody voči štátu (...Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak ...), mohla byť v prípravnom trestnom konaní vlastne vždy relativizovaná subjektívnym posúdením a pocitom obvineného, či podanie opravného prostriedku (sťažnosti) proti uzneseniu o vznesení obvinenia pre neho „má význam". S uvedeným sa nemožno stotožniť. Pokiaľ výsledkom trestného konania bolo oslobodenie obžalovaného z dôvodu, že obžalovaný (žalobca) konal v nutnej obrane, potom samotná okolnosť, že sa bránil proti útoku inej osoby, musela byť žalobcovi známa od začiatku, teda už v momente vznesenia obvinenia voči jeho osobe. Dôležitosť tejto okolnosti pre právne posúdenie konania osoby v trestnom konaní, je pritom známa aj laikovi (neprávnikovi), resp. každej osobe s primeraným právnym povedomím, akou osoba žalobcu bez pochybností je. V prípade žalobcu nešlo o podmienku uplatnenia zložitej právnej konštrukcie, vyžadujúcej náročnú a odborne náročnú právnu analýzu, ale o podanie sťažnosti proti vzneseniu obvinenia, v ktorej by poukázal na okolnosti nasvedčujúce tomu, že on sa len bránil útoku inej osoby. Zo strany OČTK, po prípadnom podaní opravného prostriedku s uvedeným obsahom, by bolo nevyhnutné sa týmito okolnosťami spáchania skutku dôslednejšie zaoberať v rámci rozhodovania o podanej sťažnosti. Pokiaľ žalobca v konaní o náhradu škody argumentuje, resp. tvrdí, že jeho sťažnosti by celkom zrejme nebolo vyhovené, je podľa názoru žalovanej výslovne hypotetický a nijako nepodložený. Prípade žalobcu nie je možné kvalifikovať ani ako prípad hodný osobitného zreteľa, teda ako jedinú zákonnú výnimku zo zákonom určenej podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody, ktorou je podanie riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu. Ako prípad hodný osobitného zreteľa nemožno posúdiť subjektívne vyhodnotenie žalobcu, či argumenty proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorými disponuje, sú alebo nie sú spôsobilé zbaviť ho obvinenia už v počiatočnej fáze trestného stíhania. Posúdenie dôvodnosti týchto argumentov patrí orgánom príslušným na rozhodovanie o sťažnosti.

7. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol pripojiť spis Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/6/2021.

8. Žalovaný na pojednávaní zotrval na tom, že zo strany žalobcu nebola splnená podmienka určená zákonodarcom v § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003. S argumentáciou žalobcu založenou na absolútnom výklade resp. max. extenzívnom výklade rozhodnutia veľkého senátu NS R58/2022 sa nestotožnil. Má za to, že tak, ako je uvedené v odôvodnení neskoršieho rozsudku NS SR sp. zn. 7Cdo/78/2022 zo dňa 30.3.2023, je zo strany súdu v konaní o náhrade škody vždy potrebné skúmať, či sú na strane žalobcu dané prípady hodné osobitného zreteľa, a teda, či sa jedná o prípad osobitného zreteľa, pokiaľ žalobca v trestnom konaní nepodal riadny opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Žalobca tieto okolnosti na svojej strane doposiaľ nijakým spôsobom nepreukázal a s jeho argumentáciou, že ani preukazovať ich nemusí, sa žalovaná nestotožňuje. V konkrétnom prípade žalovaná zdôrazňuje práve opačné aktívne konanie zo strany žalobcu, ktorý sa na konci prípravného konania k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, priznával, a sám aktívne navrhoval začatie konania po dohode o vine a treste s prokurátorom. Toto je jedna z okolností, ktorú žalovaná označuje za podstatnú pre rozhodovanie súdu o tom, či na strane žalobcu boli dané okolnosti hodné osobitného zreteľa a či možno jeho prípad zahrnúť do zákonodarcom vymedzenej výnimky z povinností podať riadny opravný prostriedok podľa § 6 ods. 2 zák. č. 214/2003. Z hľadiska výšky žalobcom uplatnenej náhrady škody z opatrnosti poukázal na skutočnosť, že verejné zasadnutie na OS Poprad dňa 30.11.2022 sa v tento deň nekonalo, a preto osobitne namieťa časti nároku uplatnenej žalobcom z titulu cestovných nákladov, a nároku za stratu času za účasť na tomto verejnom zasadnutí. Pokiaľ právny zástupca žalobcu tvrdí, že už dňa 07.07.2020 žalobca v procesnom postavení obvineného v trestnom konaní uvádzal do zápisnice o výsluchu obvineného okolnosti, ktoré nasvedčovali tomu, že by mohlo ísť o okolnosti vylučujúce protiprávnosť jeho konania, nič mu nebránilo presne túto argumentáciu uviesť v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorú v zákonnej lehote podať mohol a mal, pretože o týchto okolnostiach mal vedomosť. Ak došlo ku korekcii skutkovej vety uvedenej vo vznesení obvinenia v skutkovej vete uvedenej v obžalobe, tak túto korekciu vykonal pri podávaní obžaloby dozorujúci prokurátor v trestnom konaní zákonným spôsobom a to tak, že bola v celom rozsahu zachovaná totožnosť skutku z hľadiska konania obvineného a jeho následku, ktorým bolo ublíženie na zdraví poškodenému I.. Dozorujúci prokurátor v skutkovej vete v obžalobe uviedol všetky skutočnosti podstatné z hľadiska zachovania totožnosti skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie žalobcovi, pričom uviedol všetky tie skutočnosti, ktoré boli v čase podania obžaloby preukázané nesporne, teda bez rozporov v tvrdeniach obvineného a poškodeného.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením listinných dôkazov a to uznesenia o vznesení obvinenia z 25.05.2020, rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 24.06.2021, uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.12.2021, rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 20.05.2022, uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.11.2022, plnomocenstva zo dňa 06.11.2020, vyúčtovania, faktúry FV240007, dokladu o úhrade, žiadosti o predbežné prejednanie nároku, listu GP SR z 05.09.2024, dokladu o registrácii za platcu DPH, technického preukazu, pripojeného spisu OS Poprad sp. zn. 8T/6/2021 zistil nasledovný skutkový stav :

10. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-899/I-VYS-PP-2019 zo dňa 25.05.2020 žalobcovi bolo vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Na tom skutkovom základe, že dňa 05.12.2019 v presne nezistenej dobe do 18.38 hod. na peróne nástupištia ozubnicovej železnice na zastávke Tatranský Lieskovec na Tatranskej Štrbe, okres Poprad spôsobil zranenia poškodenému H. I. z Veľkých Ozoroviec a to tým spôsobom, že po vzájomnej slovnej výmene poškodený H. I. sa rozbehol smerom k obvinenému A. B., s tým, že sa pravou rukou zaťatou v päšť zahnal na obvineného, kde ho trafil päšťou do oblasti za ľavým uchom, následne sa obvinený zohol a pravou nohou podkopol poškodeného H. I., načo tento spadol na zem, kde na zemi bol napadaný sneh, po chvíli sa postavil a opäť sa rozbehol smerom k obvinenému A. B., kde tento sa prikrčil a tak ho H. I. svojou ľavou rukou chytil za bundu spredu na hrudi a pravou rukou ho udrhel viackrát do ramena, načo sa obvinený A. B. zahnal pravou rukou zovretou v päšť a poškodeného H. I. trafil do oblasti tváre, asi čela, jedenkrát, načo tento ostal ležať na snehu, čím takto obvinený A. B. spôsobil poškodenému pomliaždenie mäkkých tkanív v pravej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie dolnej pery vpravo, pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti sánky vpravo, zlomeninu uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov, so zubom č.

48 v lomnej štrbine, otvorenú do ústnej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia 53 dní.

11.Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/6/2021 zo dňa 24.06.2021 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

12.Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 10To/24/2021 zo dňa 29.12.2021 zrušil vyššie uvedený rozsudok okresného súdu.

13.Ďalším rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/6/2021 - 433 zo dňa 20.05.2022 bol žalobca podľa § 285 písm. b) Tr. Por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. 2 Pv 615/19/7706-39 zo dňa 03.02.2021 , pretože skutok nie je trestným činom. Podľa odôvodnenia rozhodnutia sa súd v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením odvolacieho súdu uvedenom v zrušujúcom uznesení ohľadne uvádzaných skutočností vylučujúcich protiprávnosť trestného činu a pripustil, že obžalovaný konal v nutnej obrane. Obrana obžalovaného nebola celkom zjavne neprimeraná útoku. Obrana obžalovaného bola silnejšia ako útok, pritom však nebola celkom zjavne prehnaná.

14.Proti vyššie uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/36/2022 zo dňa 30.11.2022 podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté. Podľa odôvodnenia rozhodnutia o.i. aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v nutnej obrane, ktorá vylučuje protiprávnosť činu. K odvolacím námietkam prokurátora súd uviedol, že vychádzajú najmä zo skutočností uvádzaných poškodeným H. I., ktoré však z vyššie uvedených dôvodov za hodnoverné nie je možné považovať. Na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

15.Podaním zo dňa 29.04.2024 žalobca požiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody pri výkone verejnej moci, v ktorej žiadal náhradu škody vo výške 3.102,58 Eur titulom úhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní , v ktorom bol rozsudkom Okresného súdu Poprad T/6/2021 oslobodený spod obžaloby.

16.Listom zo dňa 05.09.2024 doručeným žalobcovi rovnakého dňa mu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila, že uplatnený nárok nebude ani čiastočne uspokojený, pretože neosvedčil zákonom uložené podmienky na uplatnenie náhrady škody. Po zákonnom poučení si nepodal opravný prostriedok/ sťažnosť/ proti uzneseniu o vznesení obvinenia a tým nespochybnil zákonnosť vydaného rozhodnutia za účelom predídenia nezákonnému stavu a vzniku prípadnej škody/ uplatnenie zásady všeobecnej prevencie § 415 O.z. Neuplatnenie riadneho opravného prostriedku vylučuje uplatnenie nároku na náhradu škody bez ohľadu na jeho výsledok. Predmetná otázka bola vyriešená rozsudkom NS SR 7Cdo/78/2022.

17.Podľa osvedčenia o evidencii osobného motorového vozidla D. vlastníkom vozidla značky BMW X3 , výkon 160kw, druh paliva NM je H. D.. Priemerná spotreba paliva nafta predstavuje 7,9 l/100 km.

18.Podľa potvrdenia Daňového úradu Prešov JUDr. Milan Kuzma je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

19.Podľa výpisu z účtu vedeného na meno H. D. tomuto dňa 22.4.2024 bola poukázaná úhrada 3.102,70 eur.

20.Dňa 6.11.2020 A. B. splnomocnil advokátsku kanceláriu JUDr. Miroslav Katunský, JUDr. Milan Kuzma a spol. na zastupovanie vo veci vedenej na OR PZ v Poprade, ČVS:ORP-899/1 za prečin ublíženie an

zdraví. Dňa 30.11.2022 sa uskutočnilo verejné zasadnutie senátu Krajského súdu Prešov v odvolaní prokurátora.

21.Faktúrou zo dňa 9.4.2024 splatnou 23.4.2024 FV 240007 dodávateľ G. H. D. vyúčtoval A. B. čiastku 3.102,68 eur za poskytnutú právnu pomoc v zmysle vyúčtovania.

Vyčíslenie náhrady trov konania (aj s DPH) Tabuľka č. 1
Číslo spisu advokáta (variab.symbol)
Vec, súd, číslo súdneho spisu
Tar.hodnota EUR
T 100/20
A. B.

Dátum	Úkony	€ (EUR)
06.11.2020	Prevzatie a príprava právneho zastúpenia	73,66
27.11.2020	Nahliadnutie do spisu Poprad	0,00
08.12.2020	Záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu (9.00 - 9.30) Poprad	73,66
30.12.2020	Žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa	73,66
07.04.2021	Podanie - návrh	38,38
07.05.2021	Účasť na hlavnom pojednávaní (10.00 - 11.30) Poprad	76,75
10.06.2021	Účasť na hlavnom pojednávaní (10.00 -11.20) Poprad	76,75
24.06.2021	Účasť na hlavnom pojednávaní (13.00 -14.25) Poprad	76,75
19.08.2021	Odvolanie	76,75
06.05.2022	Účasť na hlavnom pojednávaní (9.00 - 11.00) Poprad	81,67
20.05.2022	Účasť na hlavnom pojednávaní (10.00 - 11.50) Poprad	81,67
20.05.2022	Podanie - vzdanie sa práva na odvolanie	81,67
12.08.2022	Vyjadrenie k odvolaniu prokurátora	81,67
30.11.2022		

Účasť na verejnom zasadnutí (9.10 - 9.40) Poprad
81,67

Odmena advokáta spolu (b
52 režijných paušalov, bez DPH)
974,71

4 x režijný paušál
10,62 € (za úkony vykonané od 01.01.2020 do 31.12.2020)
42,48

5 x režijný paušál
10,87 € (za úkony vykonané od 01.01.2021 do 31.12.2021)
54,35

5 x režijný paušál
11,63 € (za úkony vykonané od 01.01.2022 do 31.12.2022)
58,15

Odmena advokáta a režijné paušály spolu (bez DPH):
1 129,69

Náhrada cestovného (základná náhrada + spotrebované pohony, hmoty) § 15 pism. a) adv. tarify:
cesta
vykonaná
dňa
popis cesty od - do
km
základná náhrada za 1 km
spotreba litrov na 100 km
cena za liter paliva

27.11.2020
Košice - Poprad a späť

230
0,193 €
7,9

1,026 €
63,032

08.12.2020
Košice - Poprad a späť

230
0,193 €
7,9

1,046 €
63,396

07.05.2021

Košice - Poprad a späť

230

0,193 €

7,9

1,175 €

65,740

10.06.2021

Košice - Poprad a späť

230

0,193 €

7,9

1,205 €

66,285

24.06.2021

Košice - Poprad a späť

230

0,193 €

7,9

1,234 €

66,812

06.05.2022

Košice - Poprad a späť

230

0,213 €

7,9

1,797 €

81,641

20.05.2022

Košice - Poprad a späť

230

0,213 €

7,9

1,782 €

81,369

30.11.2022

Košice - Poprad a späť

230

0,213 €

7,9

1,718 €

80,206

Náhrada cestovného za vykonané cesty spolu (zaokrúhlené na celé euro centy)

568,48

Náhrada za stratu času (čas strávený cestou do miesta pojednávania a späť - § 17 adv. tarify):

dátum

dôvod straty času - popis

počet

začat.

polhodín

náhrada aj za začatú polhodinu

27.11.2020

Košice - Poprad a späť

6
17,70 €
106,20
08.12.2020
Košice - Poprad a späť

6
17,70 €
106,20
07.05.2021
Košice - Poprad a späť

6
18,12 €
108,72
10.06.2021
Košice - Poprad a späť

6
18,12 €
108,72
24.06.2021
Košice - Poprad a späť

6
18,12 €
108,72
06.05.2022
Košice - Poprad a späť

6
19,38 €
116,28
20.05.2022
Košice - Poprad a späť

6
19,38 €
116,28
30.11.2022
Košice - Poprad a späť

6
19,38 €
116,28

Náhrady stratu času spolu

887,40

Odmena advokáta, výdavky, cestovné a náhrada stratu času spolu (bez DPH)

2 585,57 €

plus 20% DPH z celej sumy odmeny advokáta, jeho výdavkov aj náhrad cestovného a aj náhrad straty času (§ 18 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. advokátska tarifa v platnom znení)

517,11 €

Odmena advokáta, jeho výdavky, cestovné a náhrady za straty času aj s DPH spolu:

3 102,68 €

Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci „Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1,2 uvedeného zákona

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 uvedeného zákona

(1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 uvedeného zákona

(4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak

súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. „Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“

Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. „Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.“

Podľa § 18 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci „súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta“.

Podľa § 415 O.z.

Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 441 O.z.

Ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 12 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch

(1) Pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

(2) Pri zastupovaní v konaní o priestupkoch je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

(3) Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica

a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu,

b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,

c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

(4) Na zákonné zníženie trestnej sadzby u mladistvých sa neprihliada.

(5) Na zákonné zvýšenie trestnej sadzby u obzvlášť nebezpečných recidivistov pri ukladaní trestu za viac trestných činov a pri ukladaní trestu podľa osobitného predpisu 2) sa prihliada.

(6) Na zmenu kvalifikácie trestného činu v trestnom konaní v prípade zmiernenia kvalifikácie trestného činu sa neprihliada.

Podľa § 15 Vyhl č. 655/2004 Z.z.

Advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 17 uvedeného predpisu

(1) Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je čo do základu dôvodná. V konaní nespornou skutočnosťou je to, že žalobcovi bolo v trestnom konaní vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví, následne aj prečin výtržníctva, prokurátor na neho podal obžalobu už za prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva podľa príslušných ustanovení Trestného zákona a v konečnom dôsledku bol spod obžaloby právoplatne oslobodený. Žalobca požiadal

žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v celkovej výške 3102,68,- eur, predstavujúcej odmenu právneho zástupcu vyplatenú za zastupovanie žalobcu v trestnom konaní, ktorú riadne odôvodnil. Žalovaný jeho nároku nevyhovel. So zamietavým stanoviskom bol žalobca oboznámený dňa 5.9.2024.

23. Zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je koncipovaná ako objektívna, t.j. bez ohľadu na akékoľvek zavinenie, ktorej sa štát nemôže zbaviť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok konania. Rozhodujúcou skutočnosťou opodstatnenosti zákonnosti začatia trestného stíhania je nielen to, že v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia existuje pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou, ktorá sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila, ale neskorší výsledok tohto trestného stíhania.

24. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia spod obžaloby resp. v prípade zastavenia trestného konania, avšak existuje konštantná judikatúra, ktorá dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa ust. § 5,6 zákona č. 514/2003 Z.z. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie vedené a bolo zastavené, alebo obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia ako nezákonným rozhodnutím. Podstata nároku na náhradu škody sa v danom prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania.

25. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby, je daný tak ustanovením článku 46 ods. 3 Ústavy SR, ale vo všeobecnej rovine tiež v článku 1 ods. 1 Ústavy SR. / viď rozsudok KS BB 16Co/1008/2015/.

26. Vychádzajúc z judikátu veľkého senátu R 58/2022, zverejneného v stanoviskách najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2022, ktorého právna veta znie: „Splnenie podmienky podať riadny opravný prostriedok v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov sa nevyžaduje, ak bol žalobca spod obžaloby v trestnom konaní oslobodený.“, je nedôvodná procesná obrana žalovaného poukazujúca na nevyužitie žalobcu všetkých riadnych opravných prostriedkov proti rozhodnutiu o vznesení obvinenia/ v danom prípade sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Z akého dôvodu nevyužitie opravného prostriedku nebráni priznaniu nároku na náhradu škody súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z.z. z právneho hľadiska je vysvetlené v Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. októbra 2022 sp. zn. 1VCdo/2/2022), dôvody ktorého si súd v celom rozsahu osvojuje a uvádza :

„Pokiaľ sa vychádza z premisy, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby a skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení a súčasne platí, že podstata nároku na náhradu škody sa v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného konania (sp. zn. 3Cdo/194/2010). Potom rozširujúcim výkladom možno dospieť k záveru, že zrušenie rozhodnutia (uznesenia o vznesení obvinenia) sa stáva bezpredmetným a nadbytočným v prípadoch, v ktorých rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti splnenia tejto podmienky je neskorší výsledok trestného konania. Takéto hodnotenie veci potom legitimizuje právny názor, že právo na náhradu škody možno priznať aj vtedy, ak poškodený nespĺnil podmienku vyžadovanú ustanovením § 6 ods. 2 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. a nepodal proti uzneseniu o vznesení obvinenia riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov (sťažnosť podľa Trestného poriadku), nakoľko je namieste vychádzať z extenzívneho výkladu ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. vo všetkých tých prípadoch, ktoré boli zahrnuté do ustanovenia § 6 ods. 1 prostredníctvom extenzívneho výkladu (jedná sa o prípady, ktoré sú posudzované z pohľadu výsledku trestného konania). Za relevantné považuje, že priznanie náhrady škody v týchto konaniach nie je podmienené neúspešnosťou podanej sťažnosti proti rozhodnutiu (uznesenie o vznesení obvinenia), ktoré sa neskôr stalo nezákonným a ďalej to, že v prípade, keď prokurátor podal obžalobu, dal tým najavo svoje presvedčenie o dôvodnosti a zákonnosti začatého trestného stíhania, preto je možné vychádzať z predpokladu, že obvineného sťažnosť by bola neúspešná (aj keby ju podal). Pravidlo vyčerpania procesných opravných prostriedkov vyžaduje, aby poškodený riadne využil tie prostriedky nápravy, ktoré sú dostupné a dostatočné k dosiahnutiu nápravy tvrdených porušení, pričom poškodený

(žalobca) nie je povinný využiť opravné prostriedky, ktoré sú nedostatočné a neefektívne (rozsudok ESĽP z 8. apríla 2004 vo veci ASSANIDZE proti Gruzínsku). Nezákonnosť trestného stíhania je spravidla konštatovaná až jeho právoplatným zastavením alebo oslobodením spod obžaloby, k čomu dochádza zvyčajne po rade procesných úkonov, vrátane dokazovania, preto nie je možné od poškodeného žalobcu rozumne požadovať, aby namietal nedôvodnosť a v dôsledku toho i nezákonnosť trestného stíhania už na jeho začiatku. Keďže podstata nároku na náhradu škody v týchto prípadoch sa neviaže na správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale len na samotný výsledok trestného stíhania, ktorým je v týchto analogických veciach oslobodzujúci rozsudok, striktná požiadavka na vyčerpaní tohto opravného prostriedku je prepiatym formalizmom, zakladajúcim porušenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a ktorý v týchto prípadoch znamená popretie účelu a zmyslu zákona, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu bola odčinená (sp. zn. 4MCdo/15/2009)."

27. Z predmetného rozhodnutia je však potrebné neopomenúť ďalšie konštatovanie a to : Veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu poukazuje aj na časopisecky publikovaný názor, ktorý vo vzťahu k obdobnému, ešte širšie formulovanému § 8 ods. 3 zákona č. 82/1998 Sb., na pozadí judikatúrneho vývoja v Českej republike, ktorý bol nakoniec zavŕšený rozsudkom veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky (Rč. 121/2012): Z predmetného rozhodnutia je však potrebné neopomenúť ďalšie konštatovanie a to : Veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu poukazuje aj na časopisecky publikovaný názor, ktorý vo vzťahu k obdobnému, ešte širšie formulovanému § 8 ods. 3 zákona č. 82/1998 Sb., na pozadí judikatúrneho vývoja v Českej republike, ktorý bol nakoniec zavŕšený rozsudkom veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky (Rč. 121/2012): "Obvinenému patrí voči štátu nárok na náhradu škody spôsobenej trestným stíhaním aj keď nepodal sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania, ibaže by v konkrétnom prípade boli dané dôvody hodné zvláštneho zreteľa pre nepriznanie náhrady škody" podčiarkol, že práve tento (nový) prístup, vynútený ochranou základných práv, viac zodpovedá zmyslu a účelu inštitútu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, hoci by sa mohlo zdať, že zákonodarcom úmysel bol opačný (KERECMAN, P., Náhrada nemajetkovej ujmy, spôsobenej trestným stíhaním, ktoré skončilo inak než právoplatným odsúdením (1. časť), Justičná revue, č. 8-9/2014).

28. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd neuznal dôvodnú procesnú obranu žalovaného odkazujúcu na ust. § 6/2 zákona č. 513/2003 Z.z.

29. Rovnako ako nedôvodnú súd vyhodnotil procesnú obranu žalovaného poukazujúcu na rozhodovaciu činnosť súdnej autority a to rozhodnutie NS SR sp. zn. Cdo/78/2022. Nepochybne rozhodnutie súdu v danej veci bolo vydané neskôr, ako zjednocujúce stanovisko Veľkého senátu NS SR. Z obsahu daného rozhodnutia , ktoré vôbec v odôvodnení nereaguje pri posudzovaní splnení podmienok poškodeného na náhradu škody nepodstatnosť využitia opravných prostriedkov s odkazom na ust. § 6/2 zákona č. 513/2003 Z.z. pri oslobodení spod obžaloby , na právny názor vyslovený v zjednocujúcom stanovisku Veľkého senátu NS SR uverejneného pod. č. R 58/2022. Rozhodnutie sa zaoberá možnosťou súdu nárok na náhradu škody nepriznať pri aplikácii všeobecných ustanovení o náhrade škody upravených v ust. § 415 a nasl. O.z., resp. priznať pri konštatovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa pri neuplatnení opravného prostriedku / tu zrejme pod vplyvom judikatúry súdov ČR rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky (Rč. 121/2012)/ Tieto právne závery vyplývajú z bodov 14 a nasl. citovaného rozhodnutia : Dovolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, nakoľko mohol sám podať sťažnosť, resp. mohol v sťažnosti požiadať o predĺženie lehoty na jeho odôvodnenie advokátom po udelení plnej moci. Okrem toho mu bolo známe, že požiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia a túto skutočnosť mohol namietat' v podanom opravnom prostriedku, čím by sa mohol vyhnúť ďalšiemu konaniu, ako aj vznikutej škode. Dovolací súd po preskúmaní spisu a s prihliadnutím na svoju ustálenú rozhodovaciu činnosť nezistil žiadne prípady hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali žalobcov postup nepodania opravného prostriedku. § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. možno vykladať tak, že ten voči komu bolo vydané nezákonné rozhodnutie je povinný sa domáhať nápravy jeho zrušením alebo zmenou formou opravného prostriedku, aby vyčerpal zákonnú možnosť nápravy a ak následne nie je nezákonnosť odstránená, resp. nedôjde k zmene alebo zrušeniu nezákonného rozhodnutia, môže požadovať náhradu škody, ktorá mu v dôsledku toho vznikla. Ak si je vedomý skutočnosti, ktoré by mohli prispieť k odstráneniu nezákonného postupu a neuvedie ich, sám sa podieľa na vzniku škody, ku ktorej by ani nemuselo dôjsť. Zákonodarca týmto ustanovením neupiera ústavné právo poškodeného na náhradu škody, len sa ním snaží o vyčerpanie všetkých možností nápravy tak, aby nedochádzalo ku zbytočným škodám spôsobeným nezákonným rozhodnutím, pričom pravdepodobne sleduje § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Žalobca vedel, že

požiadal o odklad výkonu rozhodnutia ako aj o vyhovení jeho žiadosti, a teda uvedením tejto skutočnosti v trestnom konaní by nemuselo dôjsť k obvineniu, resp. k pokračovaniu v trestnom konaní. Žalobca tak nekonal, čím sa sám podieľal na vzniku škody, keďže vznesenie obvinenia bolo vykonané na základe prezumpcie správnosti rozhodnutia o priestupku ako verejnej listiny opatrenej doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Následne aj ním splnomocnený advokát mohol namietat túto skutočnosť už pri prvotných úkonoch, čím by rovnako mohol zabrániť pokračovaniu konania. Z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu má ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo by nemal iba vtedy, ak by si vznesenie obvinenia zavinil sám, bol spod obžaloby oslobodený len preto, že nie je trestne zodpovedný, prípadne z dôvodu amnestie (NS SR sp. zn. 1Cdo 64/2008).

30. Súd dospel k záveru, že žalobca si trestné stíhanie sám nezavinil. Zavinenie žalobcu na zahájení vlastného trestného stíhania nie je možné vidieť v tom, že sa dopustil skutku, pre ktorý bol stíhaný a ktorý, ako bolo v priebehu trestného konania zistené, nenaplnoval znaky trestného činu. Žiadne iné okolnosti, z ktorých by vyplývalo zavinenie žalobcu na zahájení trestného stíhania neboli zistené ani tvrdené. Zavinenie obvineného vo forme úmyslu alebo neobstaranosti na zahájení trestného stíhania proti nemu znamená, že obvinený svojim zavineným úkonom prispel k tomu, že trestné konanie proti nemu bolo či muselo byť zahájené, teda, že jeho jednanie bolo dôvodom k zahájeniu trestného stíhania proti nemu. Príčinnú súvislosť medzi zahájením či vedením trestného stíhania a zavinením obvineného je potrebné hľadať nie v jeho konaní, ktorým mal podľa orgánov činných v trestnom konaní naplniť skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale v inom jeho chovaní pred zahájením trestného stíhania resp. v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji voči orgánom činným v trestnom konaní, teda v tom, či svojim jednaním alebo úkonmi procesného charakteru zapríčinil, že trestné stíhanie muselo byť zahájené. Nejde teda o to, či obvinený sa dopustil hoci zavinenie skutku, pre ktorý bol stíhaný a ktorým vyvolal podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, ale o to, či svojim iným alebo ďalším jednaním ovplyvnil postup orgánu činného v trestnom konaní pred zahájením trestného stíhania alebo v jeho priebehu tak, že bez tohto jednania by k zahájeniu, pokračovaniu trestného stíhania nedošlo. (napríklad uvádzaním nepravdivých skutočností odôvodňujúcich postup pre začatie trestného stíhania, či predstieraním, že voči nemu sú dôvody k trestnému stíhaniu, hoci objektívne neexistovali).

31. Vychádzajúc z formulácie skutkovej vety v uznesení o vznesení obvinenia a z podanej obžaloby je nepochybné, že opravný prostriedok, ktorý mohol žalobca využiť / sťažnosť / o ktorom rozhoduje prokurátor, a ktorý nevyužil, by bol zjavne neúčinným. Už z formulácie skutkovej vety policajným orgánom v uznesení o vznesení obvinenia ako aj v návrhu na podanie obžaloby je zrejmé, že poškodený najprv sám opakovane slovnou, potom aj fyzicky popísaným spôsobom napadol samotného žalobcu. Ešte v priebehu prípravného konania žalobcovi bolo rozšírené na pokyn prokurátora obvinenie o ďalší prečin výtržníctva. V podanej obžalobe zo skutkovej vety bolo vypustené toto konanie poškodeného. Práve vypustená časť skutkovej vety, ktorá signalizovala možnosť posudzovania konania žalobcu ako konania v nutnej obrane, nakoniec na základe rozsiahleho dokazovania na súde bola základom pre oslobodzujúci rozsudok. Skutkové tvrdenie žalobcu o zrejmej neúčinnosti opravného prostriedku v predmetnom prípade bez ohľadu na jeho konanie smerujúce k uzavretiu dohody o vine a treste má preto racionálny základ. Žalovaný ešte aj po oslobodzujúcom rozsudku súdu prvého stupňa bol presvedčený o vine žalobcu a proti rozsudku podal odvolanie, ktoré súd druhej inštancie zamietol.

32. Žalobca popísal okolnosti prípadu už v prípravnom konaní a na základe skutkového stavu policajný orgán sformuloval skutkovú vetu. Žalobca teda vedome nezamlčal skutočnosti, uvedením ktorých by mohol zvrátiť svoje obvinenie už v priebehu prípravného konania a ani jeho výpoveď v priebehu prípravného konania po vznesení obvinenia zo dňa 7.7. 2020, v ktorej konštatuje napadnutie poškodeným, bránením sa jeho útokom a napadnutiu, nezvrátila pokračovanie v jeho trestnom stíhaní a rozšírení obvinení.

33. Nie je možné preto pri takomto postupe orgánov činných v trestnom konaní pričítať žalobcovi porušenie prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 O.z. nepodaním sťažnosti, a tým predídanie hroziacej škody ďalším vedením trestného konania.

34. Doposiaľ súdna prax nedala odpoveď na to, či prípadne samotný výsledok trestného konania - oslobodenie spod obžaloby by pri výklade ust. § 6/2 nemohol byť posudzovaný ako prípad hodný osobitného zreteľa, kedy by bolo možné priznať náhradu škody aj bez splnenia podmienky využitia opravného prostriedku. Zrejme by sa jednalo o duplicitu vzhľadom k zaujatému stanovisku, súdnych autorít, že využitie opravného prostriedku je nepodstatné pri posúdení nároku na náhradu škody pri právoplatnom oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Súdna prax zaujala iba stanovisko k posudzovaniu okolností brániacich obvinenému takéto právo využiť včas.

35. Bez právneho významu súd vyhodnotil procesnú obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že sám žalobca pred podaním obžaloby mal záujem na uzatvorení dohody o vine a treste a priznal si vinu zo spáchania prečinov, z ktorých bol obžalovaný. Nepochybne žalobcovi bolo ľúto, že poškodeného udrel do tváre a privodil mu zranenie, no v súdnom konaní sa bránil tým, že bol poškodeným napadnutý a jeho procesná obrana bola nakoniec vyhodnotená ako dôvodná.

36. Čo sa týka výšky škody, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Žalobca túto vyčíslil s odkazom na pripojenú tabuľku obsahujúcu jednotlivé úkony právnej pomoci advokáta v trestnom konaní. Žalovaný spochybnil iba úkon právnej pomoci vykonaný dňa 30.11. 2022 a to účasť na verejnom zasadaní Poprad. Podľa pripojeného trestného spisu sa verejné zasadnutie o odvolaní žalovaného konalo pred Krajským súdom Prešov. Účasť právneho zástupcu žalobcu na tomto zasadnutí je riadne zaprotokolovaná a právnemu zástupcovi za daný úkon právnej pomoci prislúchala náhrada, nie však v uplatnenej výške. Náhradu predstavuje čiastka 81,67,- eur, účasť na verejnom zasadnutí, režijný paušál 58,15,- eur, náhrada cestovného za cestu Košice _Prešov a späť 72 km x 0,213 = 15,336,- eur a náhrada za stratu času vo výške 2 polhodín po 19,38 = 38,76,- eur. Celkom takto žalobcovi prislúcha suma 2443,175,- eur bez DPH a 2931,81,- eur s DPH.

37. O úroku z omeškania súd rozhodol s poukazom na ust. § 517 O.z., § 3 NV č. 87/95 Z.z. a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Ku dňu uplatnenia úroku z omeškania predstavovala zákonná výška úroku 9,25 %.

38. V prevyšujúcej časti uplatnenej istiny a úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255/2 a § 266 Csp. Vychádzajúc z celkovo uplatneného nároku 3102,68,- eur a priznanej pohľadávky 2931,81,- Eur,- eur, žalobca bo úspešný v rozsahu cca 94,5 % a neúspešný v rozsahu cca 5,5 %. Prislúcha mu preto nárok na náhradu trov vo výške rozdielu, čo predstavuje 89 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

E.:B.:F.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

12C/67/2024 - 87

IČS: XXXXXXXXXXX

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.